

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

ΕΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΣ»

ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ

Τείθεικά σε εἰς φῶς εἰδῶν
Τὸ εἶναι σε εἰς ὠπτηρίαν ἕως ἑκατὸς τῆς γῆς.
(Ἐφ. 1, 47)

Ἰδρυτής τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ»
† ΑΡΧΙΜ. ΧΑΡΙΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΚΙΣ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» ΠΕΡΙΟΔΟΥ «2003-2005»

Νικολ. Σίμος, δικηγόρος, Πρόεδρος,
Δημήτρ. Τσερεγκούνης, θεολ. - φιλόλ., Ἀντιπρόεδρος,
Μαίρη Καραχάλιου, Γεν. Γραμματεὺς,
Ἄγγελος Ἀντωνέλλης, φυσικός, Ταμίας,
Γεώργ. Καραγεωργόπουλος, δάσκαλος, Σύμβουλος

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Παναγιώτης Γαλανόπουλος, Ἑλλη Γουργουλιά-
του ἐκπαιδευτικός, Ἀναστάσιος Κωστόπουλος.

«ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ»
«LA LUMIERE DES NATIONS»
EDITION DE L' ASSOCIATION
DE LA MISSION ORTHODOXE «PROTOCLITOS»
68. RUE MIAOULI 26222 PATRAS GRECE

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς
ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ».

ΕΚΔΟΤΗΣ-ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Νικόλαος Μιχ. Σίμος

**ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑΣ-ΕΚΤΥΠΩΣΕΩΣ-
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑΣ:** ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΥΛΗΣ
Ἡφαίστου 11, Τηλ.: 2610-273.093 ΠΑΤΡΑ

Ἐπιταγές καί ἐμβάσματα παρακαλοῦμε νά
ἀποστέλλωνται στή διεύθυνσι τοῦ Συλλόγου
Μισαούλη 68 Πάτρα, Τ.Κ. 26222,
τηλ. 2610/329737

ἢ νά κατατίθενται στόν ὑπ' ἀριθμ. 32338682
λογαριασμό τῆς Ἐμπορικῆς Τραπεζῆς.

Στήν περίπτωσι αὐτή οἱ δωρητές νά μᾶς ἀποστέ-
λουν ἀντίγραφο τοῦ γραμματείου καταθέσεως,
πρός ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποδείξεως, καθ'
ὅσον στόν ἀνωτέρω λογαριασμό δέν καταγράφο-
νται τὰ ὀνόματά τους.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

3η Τριμηνία 2005, Τεύχος 107

Ἔκδοσις Συλλόγου

Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς

ὁ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»

Μισαούλη 68 Πάτρα τηλ. 2610/329.737 Τ.Κ. 26222

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 5 €

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ 10 €

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ:

1) Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κεντρῶας Ἀφρικῆς κ. Ἰγ-
νάτιος δραστήριος καί ἀκούρατος περιοδεύει πόλεις
καί χωριά τῆς ἐπαρχίας του καί κατευθύνει τήν Ἱερα-
ποστολική προσπάθεια. Τόν ὑποδέχονται παντοῦ μέ
ἀγάπη καί σεβασμό ἀναγνωρίζοντας τούς κόπους καί
τίς θυσίες στίς ὁποῖες ὑποβάλλεται, γιά τήν πνευματι-
κή καί ὀλική πρόοδο τοῦ ποιμνίου του.

2) Ἐνα ποτήρι γάλα γιά τό μικρό τῆς φωτογραφίας δί-
νει ζωή. Τό ἐκφράζει στά ματάκια του πού εἶναι
γεμάτα εὐγνωμοσύνη, γιά ὅλους ὅσους συντελοῦν,
ὥστε ἡ ἱεραποστολή νά μπορεῖ νά προσφέρει τή βοή-
θεια πού χρειάζονται οἱ ἀφρικανοὶ ἀδελφοί μας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
• ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΠΕΤΡΟ Ζ' ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟΥ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ	3
• Η ΓΣΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΓ. ΟΛΓΑ ΚΑΙ Η ΧΑΡΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Δ. Τσερεγκούνη	4-6
• ΜΕ ΥΠΟΜΟΝΗ † ο Κ.Α.	7
• ΜΕΤΕΣΤΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΖΩΗΝ Ο Π. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΟΥΡΓΟΥΛΙΑΤΟΣ Ν. Σίμον	8-11
• ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΣΕΠΗΣ «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ»	12
• ΣΤΗΛΗ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ	13-15

Έτήσιο Μνημόσυνο

γιά τόν Πατριάρχη Πέτρο Ζ'

καί τά θύματα του

ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος

Στόν Ἱ. Ναό Ἁγ. Ἀθανασίου Συκιᾶς Χαλκιδικῆς στίς 11 Σεπτεμβρίου ε.ε. ὁ Μακαριώτατος Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος, παισιούμενος ἀπό ἀρχιερεῖς καί πολλούς κληρικούς, παρουσία πλήθους λαοῦ καί ἐπισήμων, μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας, ἐτέλεσε τό ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου ΠΕΤΡΟΥ Ζ' καί τῆς συνοδείας του.

Στή συνέχεια μέ σκάφος τοῦ λιμενικοῦ Σώματος κατευθύνθησαν στήν θαλάσσια περιοχή τῆς Σιθωνίας στό σημεῖο πού ἐπεσε τό ἐλικόπτερο. Ἐκεῖ ἐτέλεσαν τρισάγιο καί ἔρριξαν στεφάνια εἰς τιμή καί μνήμη τῶν τραγικῶν θυμάτων.

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπό τήν πτώσι τοῦ μοιραίου ἐλικοπτέρου στήν Σιθωνία κοντά στό Ἅγιο Ὄρος, πού συγκλόνησε τήν Ἑλλάδα τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας, τίς χώρες τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου ἀναπτύσσεται Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολή, καί τόν κόσμο.

Ὁ Μακαριστός Πατριάρχης Πέτρος Ζ' κατά τήν ἐπτάχρονη ποιμαντορία του διακρίθηκε γιά τήν ὀργανωτικότητα, τήν ἀπλότητα, τήν καλωσύνη καί τήν ἀγάπη του.

Ἀναμόρφωσε πολλά πράγματα καί ἄνεμος ἀναδημιουργίας ἐπνευσε στήν Ἀφρικανική Ἠπειρο. Ἐνθάρρυνε καί ἔκανε στό ἀκέραιο τό καθήκον του γιά τήν ἀνάπτυξι τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου. Πορεύθηκε σέ κάθε σημεῖο, ὅπου διαδιδόταν ἡ Ὁρθοδοξία, γιά νά ἐνισχύση τοῦς ἀκάματους σπορεῖς τοῦ Θεοῦ Λόγου.

Ἡ Ἀλεξανδρινή Ἐκκλησία στερήθηκε πρόωρα τόν δραστήριο καί ὑψηπετή Προκαθημένό της καί ὅλους ὅσους τόν συνόδευαν κληρικούς καί λαϊκοῦς.

Τά ἀχνάρια τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Πέτρου Ζ' θά μείνουν ἀνεξίτηλα στήν Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας καί θά ἀποτελοῦν σημεῖα ἀναφορᾶς γιά τοῦς διαδόχους του.

Τό παρήγορο εἶναι, ὅτι ὁ Νέος Πατριάρχης κ.

Τοῦ Μακαριστοῦ Πατριάρχου Πέτρου αἰώνια ἡ μνήμη.

Θεόδωρος διακατεχόμενος ἀπό τήν εὐθύνη τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου, πού τοῦ ἐνεπιστεύθη ὁ Θεός, ἀνασυντάσσοντας τίς δυνάμεις τοῦ Πατριαρχείου, βαδίζει τόν δρόμο τῆς προσφορᾶς, τῆς θυσίας, τῆς ἀγάπης καί τῆς Ἱεραποστολῆς.

Παντοῦ, ὅπου εὐρίσκεται ξεσηκώνει τοῦς δυνάμενους νά προσέλθουν καί νά βοηθήσουν. Ὁμιλεῖ εὐγλωττα, μέσα ἀπό τήν καρδιά του, γιά τά θιώματα πού ἔζησε στήν Ἀφρική, καί ἐλκεί συνεργούς καί συμπαραστάτες, στόν εὐαγγελισμό τῶν Ἐθνῶν, τήν διάδοσι τῆς εἰρήνης καί τῶν ἀγαθῶν σ' ὅλοκληρον τόν κόσμο.

Εἶθε λοιπόν νά ἐπιτύχη πολλά καί ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ νά τρέχη καί νά δοξάζεται στήν οἰκουμένη πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἰσαπόστολος Ἁγία Ὑλγα καί ἡ Χάρις τῆς Ἱεραποστολῆς

Τὴν 11 τοῦ μηνός Ἰου-
λίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ
τὴν μνήμην τῆς Ἁγίας
Ὑλγας τῆς Ἰσαποστόλου.
Μέ τούς ἱεραποστολικούς
της ἀγῶνες συνέβαλε στή
διάδοσι τοῦ χριστιανισμοῦ,
τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς ἀ-
γάπης μέ ὄλες τίς εἰρηνι-
κές προεκτάσεις, στήν
πρόοδο καί τόν πολιτισμό
στή Ρωσία.

**« Ὑλγα ἔνδοξε Χριστόν
τόν Θεόν ἰκέτευσε ».**

Ὡς Ἁγία, παρρησίαν
ἔχουσα στόν θρόνο τῆς
Χάριτος, « αἰεῖ » (πάντοτε) ἰ-
κετεῦει, Χριστόν τόν Θεόν
ἡμῶν ὑπέρ τῆς σωτηρίας
τῶν ἀνθρώπων σέ κάθε ση-
μεῖο τῆς Γῆς.

Ἡ Ἑλγκα στή Σκανδινα-
βική (καθότι ἦταν Σκανδι-
ναβικῆς καταγωγῆς) μετά
τόν θάνατο τοῦ συζύγου
της Ἰγκορ ἡγεμόνα τοῦ
Κιέβου τό 945 μ.Χ. ἀνέλαβε
ἐπίτροπος τοῦ ἀνήλικου
υἱοῦ της. Ὡς ἡγεμονίδα τῆς
μεγάλης περιοχῆς τοῦ Κιέ-
βου πού ὑπαγόταν καί ὄλες
οἱ ἄλλες ἡγεμονίες τῆς Ρω-
σίας ἀπέκτησε τήν φήμη
τῆς σοφῆς καί συνετῆς. Τό
ἀξιόλογο εἶναι στή ζωῆ της
πώς ἀπό προσωπικές της
ἀναζητήσεις ἀσπάστηκε
τόν χριστιανισμό. Μετέβη
στήν Κωνσταντινούπολι,

κατηχήθηκε και βαπτίσθηκε από τόν Οικουμενικό Πατριάρχη Πολύευκτο. Ἐνάδοχος ὑπῆρξε ὁ ἴδιος ὁ αὐτοκράτορας Κωνσταντίνος ὁ Πορφυρογέννητος, ὁ ὁποῖος τῆς ἔδωσε τό χριστιανικό ὄνομα Ἑλένη.

Ἡ Βάπτισις τῆς Βασίλισσας τῆς Ρωσίας Ὑολγας ὑπῆρξε πολύ μεγάλο γεγονός μέ πολυσήμαντες προεκτάσεις:

Ἐνοιξε τίς πύλες τῆς Ἱεραποστολῆς γιά τήν κήρυξη τοῦ χριστιανισμοῦ στήν Ρωσία.

Ἱστορικά ἀναφέρεται πῶς ἡ βάπτισις τῆς Ὑολγας, ἄν καί εἶχε προσωπικό χαρακτήρα, προετοίμασε τήν μεταστροφή τῶν Ρώσων στό χριστιανισμό, πού ἐπετεύχθη μέ πρωτοβουλία τοῦ ἐγγονοῦ τῆς Βλαδιμήρου τό 988. Ἐπίσης σημειώνεται, πῶς ἡ Ὑολγα - Ἑλένη, μέ ἀπεσταλμένους τῆς, πού ἐπισκέφθηκαν τόν βασιλιά τῶν Φράγκων, ζήτησε τήν ἀποστολή πρεσβυτέρων καί ἐπισκόπων γιά τόν εὐαγγελισμό τοῦ χριστιανισμοῦ στή Ρωσία.

Ὁ Κύριος, σύμφωνα μέ τήν λειτουργική εὐχή τῆς Ἐκκλησίας μας (Μ. Βασιλείου) «λάλησε ἀγαθά» στήν καρδιά τῆς Βασίλισσας Ὑολγας «ἵνα ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῆς ἤρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγουν οἱ πολῖτες ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι».

Ἡ Ἁγία Ὑολγα ἀπεδείχθη δεκτικόν καί εὐχρηστον δοχεῖον τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ.

Γιά νά ἐκτιμήσουμε τή μεγάλη συμβολή τῆς θά πρέπει νά ὑπενθυμίσουμε τίς πολεμικές συγκρούσεις καί τίς λεηλασίες, μέ ὅλες τίς ὀδυνηρές συνέπειες, πού εἶχαν προηγηθεῖ μεταξύ τῶν Βυζαντινῶν καί Ρώσων. Ἀλήθεια πόσες ἀνθρώπινες ζωές εἶχαν στοιχίσει.

Ἐντί γιά τό μίσος μεταξύ τῶν δύο λαῶν πού ἐπικρατοῦσε προηγουμένως, διά τῆς Ἁγίας Ὑολγας εἰσῆλθε ἡ χριστιανική ἀγάπη, πού ἀνακαινίζει καί καινοποιεῖ τίς ἀνθρώπινες σχέσεις. Μέ τήν εἰρηνική διεῖσδυσι τοῦ χριστιανισμοῦ στή Ρωσία ἕνας νέος ἀνεμος προόδου, ἐκκλησιαστικῆς καλλιτεχνίας, κοινωνικῆς εὐημερίας καί πολιτισμοῦ ἄρχισε νά πνέη.

Δικαίως ὁ ἱερός ὕμνωδός ἀναφέρει πῶς διά τῆς Ἁγίας Ὑολγας (ἕνας ὀρθρος νοητῆς ἀνατολῆς φαίνεται γιά τή Ρωσία).

(Ἡ ἐνδεδυμένη καί φέρουσα τά σκήπτρα τῆς κατὰ κόσμον βασιλείας Ὑολγα προσῆλθε μέ ταπεινῶσι στόν ἀληθινόν Βασιλέα τοῦ σύμπαντος Παντοκράτορα Κύριο, ἀποτίναξε τήν πλάνη τῆς εἰδωλολατρίας καί δέχθηκε τή δόξα τῆς εὐσέβειας...). «Βασιλείας τῷ Βασιλεῖ τοῦ σύμπαντος ἐν ἀληθείᾳ προσῆλθες, πλάνης γάρ βλελυξαμένη πᾶσαν ἰδέαν, δέδεξαι τῆς εὐσεβείας τήν αἴγλην, διά τοῦτο ἐν Ρωσία ὀρθρος ἐφάνη ἀνατολῆς νοητῆς».

Ἡ Ἁγία Ὑολγα ἐκοιμήθη τό 969, χαριτωθεῖσα διά τοῦς ἱεραποστολικούς τῆς μόχθους. Στήν ἐποχή μας πού οἱ διάφορες πολεμικές συγκρούσεις μέ τά

ἀντίποινα τῶν τρομοκρατικῶν πράξεων διεξάγονται μέ τόση ἐπιστημονική ἀκρίβεια καί στοιχίζουν τίς ζωές ἀθῶων θυμάτων, τό μήνυμα τῆς Ἁγίας Ὑολγας τῆς Ἱσαποστόλου, πού ἄνοιξε τόν δρόμο τοῦ χριστιανισμοῦ στή Ρωσία ἔχει διαχρονική ἰσχύ.

ΝΑΙ, στή χριστιανική ἀγάπη, πού ἀνακαινίζει ἐν ὑπομονῇ τόν κόσμον.

Ἱεραπόστολος Ὑολγα Παπασσράντου

Ὁ ἐκκλησιαστικός ἐορτασμός τῆς Ἁγίας Ὑολγας τῆς Ἱσαποστόλου μᾶς φέρει στή μνήμη μας τήν ἱερή μορφή τῆς σεβάσμιας ἀδελφῆς Ὑολγας Παπασσράντου πού τήν περίοδο αὐτή συμπληρώνει ἐννέα χρόνια ἀπό τήν ὀσιακή τῆς κοίμησι.

Ἡ ἀδελφή Ὑολγα στό στασίδι τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου, Κανάνγκα.

Ὁ μακαριστός πρωτοπόρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὰ Ἔθνη στὰ τελευταῖα χρόνια π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος μέ τήν σοφία καί τήν διορατικότητα πού τόν διέκρινε εἶχε ἐπιγραμματικά σημειώσει μιά ἐπιτυχή ἐξίσωσι.

«Ἀδελφή Ὑλγα = Ἀσκήτρια καί Ἱεραπόστολος».

Ἀπό τήν ἅγια ζωή της θά σταθοῦμε ἐπιγραμματικά σέ τέσσερες ἡμερομηνίες,

- 1904. Γεννήθηκε στό Ροῖνό Ἀρκαδίας καί σέ νηπιακή ἡλικία δοκίμασε τόν πόνο τῆς ὀρφάνιας ἀπό τόν θάνατο τῆς μητέρας της. Μετά ἀπό πολλούς ἀγῶνες ἐφθασε Προϊσταμένη τοῦ χειρουργείου τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Νοσοκομείου Ἁγίου Σάββα στήν Ἀθήνα μέ μοναδικό της πόθο νά ὑπηρετήσῃ τόν ἀνθρώπινο πόνο

- 1970. Συνταξιούχος μετά ἀπό 25 χρόνια προσφορᾶς ἀγάπης κοντά στούς ἀρρώστους μεταβαίνει στήν Ἀφρική γιά νά διακονήσῃ στήν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή κοντά στό θεῖο της ἀείμνηστο π. Χρυσόστομο Παπασαραντόπουλο. Κατά θεϊκή παραχώρησι εὐρέθη κοντά του κατά τήν ἐκδημία του.

- 1973. Κατά τήν ἔκφρασι τοῦ Ἱεραποστόλου π. Χαρίτωνος Πνευματικαί «αὐτή χρησιμοποίησε ὁ Θεός ὡς σκεῦος ἐκλογῆς γιά νά μεταφέρῃ τήν πρόσκλησι - κλήσι γιά νά μεταβῶ στήν Κανάνγκα». Στήν Ἀφρική ἔμεινε κοντά στόν μακαριστό π. Χαρίτωνα λίγο μετά τήν ἄφιξι του καί ἀθόρυβα διακονοῦσε στό ἔργο τῆς Ἱεραποστολῆς. Δικαίως ἔχει χαρακτηρισθεῖ «ὡς σύγχρονη εὐαγγελίστρια τοῦ Κηρύγματος τῆς Ἐκκλησίας στὰ Ἔθνη». Ἡ ντουλάπα της μέ τά λιγοστά φάρμακα ἀποτελεῖ τήν προϊστορία τοῦ σημερινοῦ Ὑγειονομικοῦ Σταθμοῦ στό χωρο τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στήν Κανάνγκα τοῦ Κογκό. Δέν γνώριζε ξένες γλώσσες γιά νά ἐπικοινωνή, ὁμως θαυμάσια συνεννοεῖτο μέ τούς ἰθαγενεῖς, γιατί γνώριζε τή γλώσσα τῆς ἀγάπης. Ὅπως ἀνέφερε ὁ π. Χαρίτων «ἄπλωνε παντοῦ τά χέρια της πού ἦσαν τρύπια, διότι δέν κρατοῦσε δικό της τίποτα». Ὅλα τά ἔδινε ἐλεημοσύνες, μά κυρίως πάσχιζε γιά τήν σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν μακράν τοῦ Χριστοῦ ἀδελφῶν μας.

- 1996. Σέ ἡλικία 92 ἐτῶν στίς 19 Αὐγούστου ἐκοιμήθη ὀσιακά στήν Ἀθήνα, πού εἶχε μεταφερθεῖ λόγω κατάγματος στό δεξιό μηρό ἀπό τό 1995 καί ἀναπαύεται στή Ἱερᾶ Μονή τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Μακρινοῦ στά Μέγαρα τῆς Ἀττικῆς. Ὁ μακαριστός καί αὐτός τώρα Μητροπολίτης Κεντρῶς Ἀφρικῆς κυρός Τιμόθεος κατά τήν ἐξόδιο Ἀκολουθία της μέ συγκίνησι τόνισε: «...ἡ σιωπή σου ἦταν τό πιό δυνατό κήρυγμα».

Ἡ ἀδελφή Ὑλγα ὑπῆρξε ἓνας ἄγγελος ἀγάπης,

ἡ εἰρηνοποιός, ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς. Προσηύχετο νυχθημερόν γιά τήν Ἱεραποστολή. Ἐμενε ἀυπνη ὑπηρετοῦσα καί προσευχόμενη γιά ὅποιον εἶχε ἀνάγκη. Ἀφρικανός φοιτητής σέ ἐπικήδειο ἀνέφερε: «Ἐφυγε ἡ Μητέρα μας, ἡ Ἁγία Μητέρα μας, ἡ Μητέρα τῶν Ἀφρικανῶν Χριστιανῶν».

Ἡ ἀδελφή Ὑλγα, συνταξιούχος, χωρίς ξένες γλώσσες, ἄλλες ἐπιστημονικές γνώσεις, ὑλικά ἐφόδια, δυνάμεις ἐπορεύθη στήν Ἀφρική γιά τό Χριστό καί ὁ Παντοκράτωρ Κύριος εὐλόγησε τό ἔργο της. Ἡ Ἱεραποστολή ζητᾷ τήν ἀγάπη μας.

Ὁ ἐκκλησιαστικός ἔορτασμός τῆς Ἁγίας Ὑλγας τῆς Ἱσαποστόλου καί ἡ ζωὴ τῆς σεβαστῆς μας συγχρόνου Ἱεραποστόλου ἀδελφῆς Ὑλγας Παπασαραντοῦ μᾶς ὑπενθυμίζουν μιά ἀλήθεια: πῶς ἡ Θεία Χάρις γιά τούς Ἱεραποστολικούς ἀγῶνες παρέχεται πλουσιῶς.

Δημ. Τσερεγκούνης

Ἡ ἀδελφή Ὑλγα σκύθει καί διακονεῖ μιά ὁλόκληρη ζωή.

*Όλοι μαζί χτίζουμε τόν ἱ. Ναός μας στό Sankuru τόν ἅγιο Εὐθύμιο τόν Νέο. Ἐχουμε ἐνθουσιασμό.
Ὁ Θεός βοηθός. Ἡ μεγάλη ἐνεργέτης εἶναι συμπαραστάτης μας. Θά τόν ὀλοκληρώσουμε!*

Μέ ὑπομονή

Ενας ἀκόμη ἱερός Ναός τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου τοῦ νέου, θεμελιώνεται.

Μέ ὄρεξι καί ἐνθουσιασμό εργάζονται οἰκοδόμοι καί ἐνορίτες.

Ὁ ἐφημέριος π. Αὐγουστῖνος MINGASHANGA παρακολουθεῖ καί ἐπιβλέπει τίς οἰκοδομικές ἐργασίες.

Τά ἔργα ἄρχισαν στίς 9.11.2004.

Ἡ δωρήτρια ἀπό τήν Λάρισα συγκέντρωσε μέ κόπο καί πόθο τίς δαπάνες γιά τήν ἀνέγερσι τοῦ Ναοῦ. Ἀκόμα καί... τά καλύμματα τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐτοίμασε!

Ποῦ νά ὑποπτευθοῦν οἱ καλοί μας συνεργάτες πῶς χτίζεται ἕνας ναός στά ἄκρα τοῦ Congo!

Ἀπό τίς 18 Φεβρουαρίου 2005 ἀγοράστηκαν καί φορτώθηκαν 350 σακ. τσιμέντο, ὅλα τά σίδερα γιά τά μπετόν ἀρμέ καί 250 λαμαρίνες στέγης (ξυλεία ὑπάρχει ἄφθονη στήν περιοχῇ). Ὅλα φορτώθηκαν στό ποταμόπλοιο γιά νά πάνε πλοϊκῶς διά τοῦ ποταμοῦ Congo. Καί πότε ἀπέπλευσε τό πλοῖο ἀπ' τήν Kinshasa; 30 Ἰουνίου 2005!... Τρισημίση μῆνες ὑποσχέσεις, ἀναβολές, ψέματα, δικαιολογίες... Νά ρωτοῦμε καί νά ξαναρωτοῦμε, νά μᾶς καθησυχάζουν, νά διαψευδῶμεθα, νά ἀνησυχοῦμε, νά ἀγανα-

κτοῦμε (Θεέ μου, σχώρα μας!). Καί τό ποταμόπλοιο στήν ἴδια θέσι δεμένο καί νά μή ξεκινᾷ!

Τέλος! Εἶπαμε, ξεκίνησε τήν Δευτέρα, 30 Ἰουνίου 2005.

Καί πότε θά φτάση; Ὁ πλοῦς κόντρα στό ρεῦμα. Σέ 20 μέρες; Σέ ἕνα μῆνα; Καί θά φτάση;

«Διά πίστεως περιπατοῦμεν, οὐ δι' εἶδους». Ἐχει ὁ Θεός. Γιατί τά γράφουμε αὐτά; Ἐ, νά ποῦμε τά θάσανά μας. Νά τά μάθουν καί οἱ καλοί μας εὐεργέτες. Ἐπειδῆ κάποιοι καί μурμουρίζουν. Μᾶς καταλογίζουν ὀλιγωρία. Φαίνονται νά βιάζονται περισσότερο ἀπό μᾶς...

Ὅχι ἀδελφοί! Καί βιαζόμαστε καί χάνουμε τόν ὕπνο μας, ἀλλά τά πράγματα ἔχουν τό δικό τους τόν ρυθμό, πού δέν συνταιριάζουν μέ τά σχέδιά μας!

Κλείσαμε γραπτή συμφωνία καί προκατάλαμε τό 80% τοῦ κόστους νά μᾶς βγάλουν νερό σέ ἕνα μῆνα. Πέρασε, μέχρι τώρα, ὁ ...10ος μῆνας καί τό μηχανήμα τῆς γεωτρήσεως ἀκόμη δέν ἤλθε στό χώρο τῆς ἐργασίας! «Ἄν μπορῆς θάστα» πού λέει κι ὁ λαός μας. Ἀλλά, κι ἄν μπορῆς, κάνε καί διαφορετικά.

Ὡστόσο «ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος...». Ἄς ἐργαζώμεθα ὅλοι μέ ὑπομονή.

† Ὁ Κ.Α.Ι.

Μετέστη

πρός τήν ζωήν

ο π. Φίλιππος

Γουργουλιᾶτος

Στίς 17 Σεπτεμβρίου 2005, ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἔφυγε γιά τήν «μέλλουσαν πόλιν» ἔπειτα ἀπό θραχυχρόνιο ἀσθένεια, ὁ σεβάσμιος καί ἀγωνιστής κληρικός, Πρωτοπρεσβύτερος π. Φίλιππος Γουργουλιᾶτος, πού ἐπί τριακονταπενταετία συνέδεσε τό ὄνομά του μέ τήν ἑνορία τοῦ Πολιοῦχου Ἁγίου Ἀνδρέου.

Μεγάλη ἦταν ἡ κοσμοσυρροή πού κατέκλυσε τόν Ἱ. Ναό γιά νά ἀποτίσῃ ὕστατο φόρο τιμῆς στόν καταξιωμένο λευῖτη καί νά δείξῃ τό μέγεθος τῆς ἐκτιμῆσεως τῆς Πατραϊκῆς Κοινωνίας.

Κατά τήν ἐξόδιο ἀκολουθία προέστησαν οἱ Μητροπολίτες Κίτρους καί Κατερίνης κ. Ἀγαθόνικος καί Πατρῶν κ. Χρυσόστομος, οἱ ὅποιοι μέ θερμά λόγια ἀναφέρθηκαν στήν εὐλαβή ζωή καί τήν φιλόθεο διακονία στήν Ἐκκλησία τοῦ ἀειμνήστου πατρός Φιλίππου.

Ὁ Σύλλογος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥΣ» αἰσθάνεται ιδιαίτερα τήν ἀποστέρησι ἐνός πολῦτιμου, ἐνθερμου καί στενοῦ συνε-

γάτου, πού προσέφερε πολλά ἀπό τῆς ιδρύσεώς του, γιά τήν διάδοσι τῆς Ὁρθοδοξίας στά Ἔθνη.

Τό Δ.Σ. πού συνηλθε ἐκτάκτως, ἐξέδωσε τό ἐπιβαλλόμενο σχετικό ψήφισμα.

Παρατίθεται ὁ ἐπικήδειος λόγος τοῦ Προέδρου τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ» κ. Νικολάου Σίμου ὡς ἐλάχιστο χρέος στήν ἱερή μνήμη του.

Ἔσβυσε κατά το Φῶς Ἰλαρόν, ὦρα τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἡ πνοή τοῦ πατρός Φιλίππου, ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς ὁποίας ἦτο ἑνορίτης καί πολλές φορές διακονοῦσε τό ἱερό θυσιαστήριο περιβαλλόμενος με ἀγάπη καί σεβασμό ἀπό τόν προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ, τούς Ἐφημερίους καί τόν πιστό Λαό.

Αὐτό τό ὠραῖο, χαρούμενο καί γελαστό πρόσωπο, πού ὅπου ἐμφανιζόταν δημιουργοῦσε εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα, ἐνέπνεε καί γέμιζε ἡ παρουσία του, δέν εἶναι πλέον ἀνάμεσά μας, ἀλλά «ἐν χειρὶ Θεοῦ καί οὐ μή ἀψηται αὐτοῦ θάσανος».

Μέ ὁδὴν καί θλίψι, πολυσέβαστε καί ἀγαπητέ μας πάτερ Φίλιππε, ἰστάμεθα ἐμπρός στό γαλήνιο σептὸ σκῆνωμά σου καί ἀπευθύνομε λίγα πτωχά λόγια, ὡς ἀντίδωρο, γιά τήν μεγάλη προσφορά σου στήν Ἐκκλησία καί τήν κοινωνία μας.

Κανείς δέν περίμενε νά φύγῃς τόσο πρόωρα καί νά στερηθοῦμε ἕναν ἐκλεκτό καί καταξιωμένο κληρικό, πρωτεργάτη σέ θυσίες καί ἔργα ἀγαθά.

Ὁ πατήρ Φίλιππος Γουργουλιᾶτος, καταγόμενος ἀπό γνωστή γιά τήν εὐσέβεια καί φιλανθρωπία οἰκογένεια τῆς Ναούσης ἀνετράφη ἀπό μικρός στὰς αὐλάς τοῦ Κυρίου καί ἐνεπνεύσθη ἀπό τούς γονεῖς

Ὁ πατήρ Φίλιππος συλλειτουργεῖ μέ τόν Μακαριστό Μητροπολίτη Κεντρῶας Ἀφρικῆς Τιμόθεο στό Ναῖδιο τοῦ «Πρωτοκλήτου»

του τό ζήλο καί τήν ἀγάπη πρός τήν Ἐκκλησία.

Σπούδασε παιδαγωγικά καί Θεολογία στή Θεσσαλονίκη καί ἐργάσθηκε ὡς ἐκπαιδευτικός ἐπί ἕξι χρόνια.

Δέν δίστασε ὅμως ὑπακούοντας στήν ἐσωτερική του κλίσι, τίς παροτρύνσεις πνευματικῶν πατέρων καί τό κάλεσμα τοῦ τότε Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Κωνσταντίνου, πού ἐξετίμησε τά χαρίσματά του, νά ἐγκαταλείψῃ τήν ἐκπαιδευτική σταδιοδρομία, τόν τόπο, τούς οἰκειούς καί φίλους του καί νά δοθῇ μέ ἐνθουσιασμό, ζήλο καί αὐταπάρνησι στό ἱερατικό στάδιο.

Στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου χειροτονήθηκε διάκονος στίς 20 Αὐγούστου 1961 καί πρεσβύτερος τρεῖς μέρες μετά.

Ποίός ἀπό τούς παλαιότερους δέν θυμάται τί συγκίνησι εἶχε προκαλέσει τότε στήν πόλι μας ὁ νεαρός, εὐσταλής, καλλίφωνος καί τόσον ταλαντούχος π. Φίλιππος καί μέ τί ἀγάπη τόν περιέβαλλε ἡ ἐνορία του καί ἡ πατραϊκή κοινωνία;

Ἀκούραστος μέ τή συνδρομή τοῦ ποιμνίου του ἀνέπτυξε πολλές πνευματικές καί ποιμαντικές δραστηριότητες: κηρύγματα, κατηχητικά γιά τούς νέους, μέριμνα γιά τούς εὐρισκομένους σέ περιστάσεις, ἐπισκέψεις σέ φυλακές, σέ ἀσθενεῖς, σέ πάσχοντες. Ἀκόμη ἐπεξέτεινε τήν φιλανθρωπική δράσι μέ τίς κυρίες τοῦ φιλοπώχου Ταμείου, πού ἀπέβλεπε στήν ἐπίλυσι προβλημάτων μέ πνευματική προοπτική. Στόν Ἅγιο Ἀνδρέα πολλοί ἔνδεεις καί δεινοπαθοῦντες συνάνθρωποι μας εὕρισκαν καταφύγιο καί ἐλεήμονα συμπαράστασι.

Ὡς προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ ὀργάνωσε ὅσο μποροῦσε καλύτερα τήν ἐνορία του, μέ τίς δυνατότη-

τες πού εἶχε καί ἔδειξε ἐπιμέλεια, γιά τήν εὐπρέπεια καί συντήρησι τοῦ Παλαιοῦ Ναοῦ. Ἰδιαιτέρους κόπους καί φροντίδες κατέβαλε κατά τήν ἀνοικοδόμησι καί τά ἐγκαίνια τοῦ Νέου περικαλλοῦς Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου πού ἐγιναν ἐπί τῶν ἡμερῶν του.

Εἶχε τήν εὐλογία νά μετέχῃ στήν ἀποστολή πού τό 1964 παρέλαβε τήν Τιμία Κάρα τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καί Πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου ἀπό τή Ρώμη, ὅπως ἐπίσης καί στήν ἀντιπροσωπεῖα πού παρέλαβε τό Σταυρό τοῦ μαρτυρίου Του ἀπό τή Μασσαλία. Ἔλαβε μέρος ἀκόμη στή μεταφορά τῆς Τιμίας Κάρας στήν Κύπρο, γιά προσκυνηματικούς λόγους καί πρός ἐμψύχωσι τοῦ πολυπάθου Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἡ μεγάλη προσφορά του ἐξετιμήθη ἀπό τόν πρῶν Μητροπολίτη Πατρῶν κ. Νικόδημο καί κατά τήν ἐπίσκεψι στήν Πάτρα το 1990 τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καί Πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ. Ἀλεξίου τοῦ ἀπενεμήθη διά χειρῶν τοῦ Πατριάρχου, πρός ἔκφρασιν ἰδιαιτέρας τιμῆς, τό ὄφθικιον τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου.

Ἡ ἀκτινοβολία του εἶχε περάσει τά ὅρια τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πατρῶν.

Τα ἀχνάρια πού ἄφησε ὁ πατήρ Φίλιππος παραμένουζων ζωνρά. Σημάδεψε θά λέγαμε τή ζωῆ τῆς ἐνορίας του καί τῶν ἑκατοντάδων πνευματικῶν του τέκνων.

Ἀπό το 1995 συνέχισε τήν διακονία του στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς καί ἀπό τό 1998 μέχρι τό 2002 στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Παντοῦ ἐκέρδιζε τήν ἐκτίμησι καί ἀγάπη. Ἦταν ἄριστος λειτουργός καί γνώστης τοῦ τυπικοῦ. Ἡ

γλυκειά και ήχηρή φωνή του, στά σωστά μέτρα, άντηχοϋσε στους Ναούς και βοηθοϋσε στην κατά-
νυξι και πνευματική άνάτασι τών πιστών. Ή σεμνό-
τητα στην έκφρασι, ό τρόπος πού διάβαζε τίς ευχές
και ή απλότητα στην εμφάνησι μέ τά λιτά του άμφια
τόν διεκριναν.

Πάντα γλυκός, πρως, άνεκτικός, άνεξίκακος,
διαλλακτικός, έξυπηρετικός, προσηνής σέ όλους
άνεξαρτήτως κοινωνικής θέσεως. Ήξιομίμητη ήταν
ή μέριμνά του γιά τούς πτωχούς, πού τόν εύρισκαν
σέ ώρα άνάγκης παντοϋ. Στον Ναό, στους δρόμους,
στούς χώρους που σύχαζε και στό σπίτι του, πού ή
πόρτα και τό τηλέφωνό του ήταν πάντα άνοιχτά.
Συμμεριζόταν τά προβλήματα τών ανθρώπων και
πάσχιζε γιά τήν επίλυσι τους, μέ ειλικρινή διάθεση
και ένδιαφέρον. Γι αυτό και τόν άγαποϋσαν. Γι αυτό
και πολλοί κλαίνε σήμερα, άφου μέ τή δική του κα-
θοδήγησι βρήκαν τό δρόμο τής σωτηρίας.

Ήρχεται στό νοϋ μου μία σκηνή τοϋ περασμέ-
νου Νοεμβρίου. Βρέθηκα τυχαία έννα άπόγευμα στη
συνοικία τής Ήγίας Αικατερίνης και κει στά στενό-
δρομα θλέπω τόν π. Φίλιππο, καθοδηγούμενο άπό
μία τσιγγάνα έτοιμο νά μπή σέ έννα χαμόσπιτο. Ήπό-
ρησα και πλησίασα νά τόν χαιρετίσω.

-Πως έδω, πάτερ μου;

Γελαστός όπως πάντα και άφοπλιστικός μοϋ
άπήντησε.

-Ήλθα νά έξομολογήσω έναν κατάκοιτο.

Ή άπορία μου έξελίχθη σέ θαυμασμό!

Ήταν κλονισμένης υγείας, συνταξιϋχος και
δέν είχε καμμία ύποχρέωσι. Θά μπορούσε νά
άσχοληται μέ άλλα πιό εύχάριστα και ξεκούραστα.

Όμως αυτός ό πρωτόπαπας τοϋ Ήγίου Ήνδρέ-
ου έσκυβε στά ταπεινά. Δέν έκανε διακρίσεις στους
άνθρώπους. Δέν έπεδίωκε επικοινωνίες και σχέ-
σεις μέ προνομιϋχες κοινωνικές τάξεις και ύψηλά
ισταμένους. Γι αυτόν όλοι είναι ίσοι.

Τό έργο τοϋ πνευματικού πατέρα γέμιζε τήν ψυ-
χή του.

Πήγαινε παντοϋ όπου ύπήρχε άνάγκη. Τί και άν
ήταν φτωχογειτονίες; Ήτρεχε όλοπρόθυμα, όπου
τόν καλοϋσε ό «πλησίον».

Μοϋ έλεγε έννας σεβάσμιος πιστός: «Ό πατήρ
Φίλιππος είναι πραγματικός ιερέας. Πολλούς χρι-
στιανούς κατά τήν ταυτότητα, τούς έκανε χριστιανούς
γιά τήν Έκκλησία, μεταξύ τών όποιών και έμέ-
να τόν άμαρτωλό».

Ήπίσης κάποια έννορίτισσα τοϋ Ήγίου Ήνδρέου,
πού πληροφορήθηκε τήν κρισιμότητα τής καταστά-
σεώς του, μέ δάκρυα στά μάτια μονολογοϋσε:
«Ήταν πατέρας μας, άδελφός μας, συμπαραστάτης
μας. Ήταν ό άνθρωπός μας, μιλοϋσε στην καρδιά
μας. Σάν τόν πατέρα Φίλιππο δέν θα βροϋμε άλλον».

Αύτες οι όμολογίες και άλλες πολλές πού παρα-
λείπω, τόν καταξιώνουν και πιστοποιϋν τήν καλή
μαρτυρία του, ως λειτουργοϋ τοϋ Ήψίστου.

Παρά τίς ποικίλες έφημεριακές και οικογενεια-
κές ως ύπερπολύτεκνος ύποχρεώσεις του, θυσίαζε
χρόνο γιά νά ανταποκριθί όπου τόν καλοϋσαν.
Ήπιγραμματα κλημονεύω ότι προΐστατο κύκλου
μελέτης Ήγίας Γραφής μέ πολλή έπιτυχία, στην
Χριστιανική Ήστία Πατρών και πραγματοποιϋσε
όμιλίες σέ διάφορα πνευματικά ιδρύματα τής πόλε-
ως μας. Ήδιαίτερα πρέπει νά τονισθοϋν οι κόποι πού
κατέβαλλε γιά τίς συνεχείς έκπομπές του στόν ρα-
διοφωνικό σταθμό τής Ήποστολικής Έκκλησίας
τών Πατρών.

Όφείλω όμως νά έστιάσω περισσότερο στην
προσφορά του προς τό ιεραποστολικό έργο, πού
έπιτελε ή Έκκλησία μας στά Ήθνη.

Ήταν πνευματικό τέκνο τοϋ μακαριστοϋ ιερα-
ποστολοϋ Αρχιμ. π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι, όπως
και ή πρεσβυτέρα του.

Συγκλονίστηκε άπό τήν ήρωική του άπόφασι νά
πάη στην Ήφρική γιά τό Χριστό. Ήκτοτε μέ ζέσι
άμείωτη συνέβαλλε στην προσπάθεια τής διαδόσε-
ως τής Όρθοδοξίας στα Ήθνη.

Μετείχε στους προβληματισμούς τοϋ Δ.Σ. τοϋ
ιεραποστολικοϋ Συλλόγου «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» και
σέ κάθε σοβαρό θέμα έδινε τή συμβουλή του. Ήταν
λειτουργός στό Ναΐδιορο όσάκις έτελεϊτο Θεία λει-
τουργία. Παρών σέ όλες τίς έκδηλώσεις, παρενέβαι-
νε μέ συνετές και εύστοχες παραινέσεις και εξέ-
φραζε τόν ένθουσιασμό του γιά κάθε έπίτευγμα.

Παρευρίσκετο σέ έπισκέψεις ιεραποστολών και
συνεργατών και πάντα είχε έννα καλό λόγο νά πη.
Πρώτος στό ξεκίνημα τοϋ ήμερολογίου και τοϋ πε-
ριοδικοϋ «ΦΩΣ ΕΘΝΩΝ». Ήκούραστος νά γράφη
άρθρα, νά διορθώνη δοκίμια, αλλά και νά διαδίδη τό
περιοδικό και τό ήμερολόγιο χάριν τής προβολής
και ένισχύσεως τοϋ Ήραποστολικοϋ έργου.

Τό άγγελμα τής προς τόν Κύριον έκδημίας του
έφθασε και στην Κεντρική Ήφρική, πού ή προσωπι-
κότητά του ήταν γνωστή στους διψώντες λόγο Θε-
οϋ και πεινώντες τά υλικά άγαθά ίθαγενείς άδελ-
φούς μας.

Ήμνημονεύθη χθές εκεί σέ όλους τούς Ήερούς
Ναούς κατά τήν Θεία λειτουργία, ένω σήμερα τε-
λούνται έπιμνημόσυνες δεήσεις, δείγμα έκκλησιο-
λογικής εύγνωμοσύνης τών πιστών στίς χώρες τοϋ
Εύαγγελισμοϋ.

Ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κεντρών
Ήφρικής κ. Ήγνάτιος έκφράζοντας τό ποιμνιοϋ του
άπέστειλε τά συλλυπητήριά του και τονίζει: «Μέ λύ-
πη μου άκουσα γιά τήν έκδημία τοϋ άγαπητοϋ μας
πατρόσ Φιλίππου. Ήνας σπουδαίος άκόμη έλλειψε

από τό χαράκωμα τῶν ἀγῶνων μας! Ἦταν ἄνδρας ἱεραποστολικός καί ὄχι μόνον λειτουργός τοῦ Ὑψίστου εὐλαβῆς καί οἰκογενειάρχης ὑποδειγματικός. Αὐτή εἶναι καί ἡ παρηγοριά μας. Κοντά στόν Ἐλεήμονα Θεό μας θά μάς συμπαρίσταται πιό δυνατά, πιό ἀποτελεσματικά. Συλλυποῦμαι τήν εὐσεβεστάτη πρεσβυτέρα του, τά ἄξια τέκνα του, τήν Ἱ. Μητρόπολι Πατρῶν, τό Σύλλογό σας «Ο ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΣ» τοῦ ὁποίου ἦταν βασικό στέλεχος. Νά ἔχουμε τήν εὐχή του».

Εἶχε τό προνόμιο ὁ πατήρ Φίλιππος νά τόν στηρίζη στίς δυσκολίες τῆς οἰκογένειας καί τῆς ζωῆς του ὡς κληρικοῦ, ἡ εὐπαιδέυτος διδασκάλισσα-πρεσβυτέρα κ. Ἑλλη, πού τήν διαποτίζει πνεῦμα ἱεραποστολικό.

Ἀπέκτησαν 9 παιδιά, πού ὅλα ἐσπούδασαν σέ ἀνώτατες Σχολές καί ἀνεδείχθησαν χρήσιμα μέλη τῆς κοινωνίας μας μέ τίς ἐκλεκτές οἰκογένειές τους.

Δύο ἀπό αὐτά διαπρέπουν στήν Ἀμερική, ἐνῶ ὁ πατήρ Ἀχίλλειος, ἀφιερώθηκε στήν Ἐκκλησία καί ὡς Ἀγιοταφίτης μοναχός, ἀψηφώντας τούς πολλούς κινδύνους ὑπηρετεῖ μέ αὐταπάρνησι στήν Ἱ. Μονή Προφήτου Ἐλισσαίου στήν Ἱεριχώ.

Εἶχαν τή χαρά νά καμαρώσουν καί δώδεκα ἐγγόνια. Τό τελευταῖο τό θάπτισε ὁ π. Φίλιππος στήν Βέρροια πρὶν ἕνα μήνα περίπου καί πῆρε τό ὄνομα τῆς κόρης του Σμαραγδῆς.

Ἦταν χαρούμενη καί εὐλογημένη συνάθροισι τῆς οἰκογένειας μέ τήν εὐκαιρία αὐτοῦ τοῦ γεγονότος, πού δέν προοιωνίζε τά ἐπακόλουθα.

Προκαλεῖ θαυμασμό ὅτι ἀκαταπόνητος παρά τά προβλήματα τῆς ὑγείας του ἔμεινε στίς ἐπάλξεις τῆς ἀποστολῆς του μέχρι τέλους. Λίγες ὥρες πρὶν εἰσαχθῆ στό Νοσοκομεῖο στίς 4 Σεπτεμβρίου, ἐξομολογοῦσε στήν Ἁγία Αἰκατερίνη καί ἔδινε ἄφεισι ἀμαρτιῶν σέ κουρασμένες ψυχές, πού κρέμονταν στό πετραχήλι του.

Καί στό κρεβάτι τοῦ Νοσοκομείου δέν ἔπαυσε νά προσεύχεται, ἕως ὅτου ἀνώδυνα καί εἰρηνικά

Ὁ π. Φίλιππος στόν Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, κατά τήν ἐπίσκεψι τότε στήν Πάτρα τοῦ ἀειμνήστου Ἱεραποστόλου π. Χαρίτωνος Πνευματικάκι (23-10-1988).

παρέδωσε τό πνεῦμα του στόν Κύριό του.

Τό κενό πού ἀφήνει εἶναι μεγάλο. Ἡ λύπη μας ἀνείπωτη. Μᾶς παρηγορεῖ ἡ πίστις στό Θεό καί ἡ ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως.

Δέν λησμονοῦμε, τίμει Πάτερ, τίς θυσίες, τούς ἀγῶνες καί τήν προσφορά σου, γιά τούς ἐγγύς καί τούς μακράν ἀδελφούς μας.

Θά εἶσαι μέσα στήν καρδιά μας, γιατί βρέθηκες κοντά μας σέ λύπες, σέ χαρές, σέ δυσκολίες καί περυστάσεις.

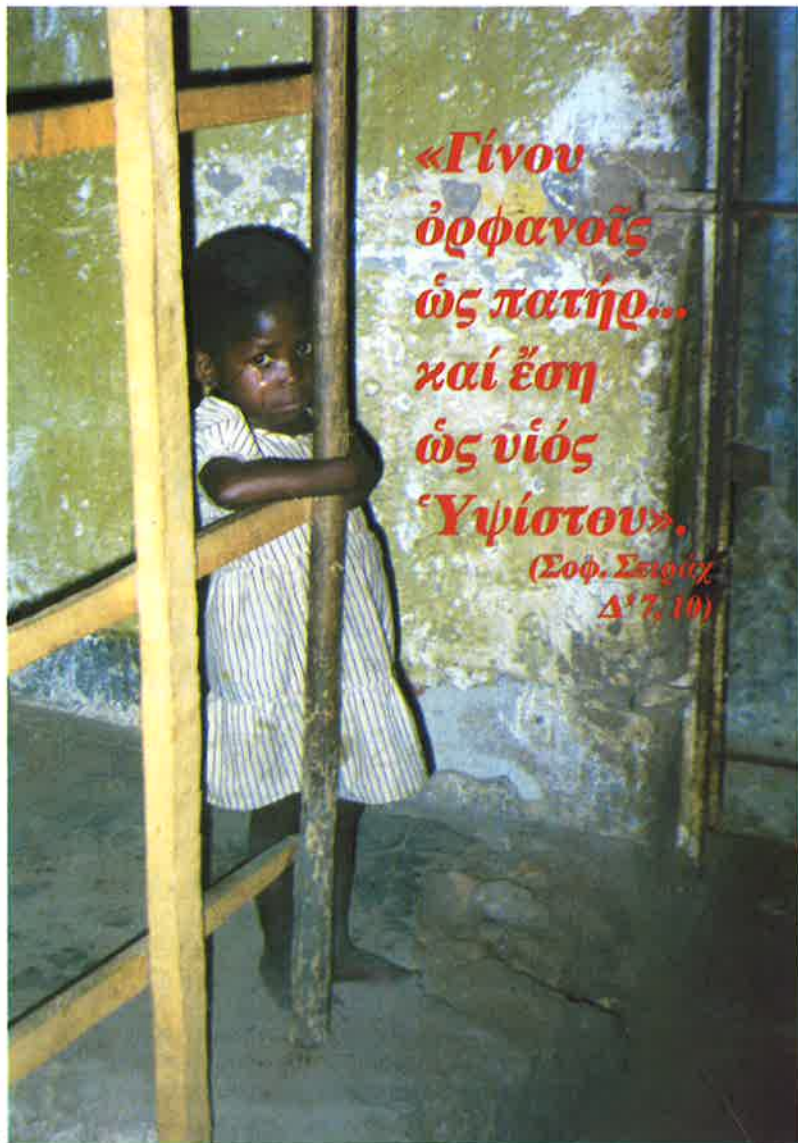
Μέ ἱερό δέος θά ἀναπολοῦμε τίς κατασκευτικές Θεῖες Λειτουργίες στό Ναῖδριο τῆς Ἱεραποστολῆς, πού μέ ἰλαρότητα καί ἱεροπρέπεια τελοῦσες.

Μέ τήν πεποίθησι ὅτι εὐρίσκεσαι ἐν μακαριότητι εἰς τούς κόλπους τοῦ Θεοῦ, ἐνώπιον τοῦ Θρόνου Του, στό οὐράνιο θυσιαστήριο, ἄς συνεχίσης αἰώνια νά προσεύχεσαι γιά ὅλους ἐμάς.

Τώρα θά εἰσακούεσαι περισσότερο.

Στήν αὐλή τοῦ οὐρανοῦ μέ τούς ἀγγέλους καί τούς ἁγίους, ἐκεῖ πού θά συναντήσης τήν ἀγαπημένη σου κόρη, τόν πνευματικό σου πατέρα Χαρίτωνα, πού ἰδιαίτερος σέ ἀγαποῦσε καί τούς ἄλλους προσφιλεῖς σου, θά ζεῖς αἰώνια στήν χαρά τοῦ Κυρίου σου.

Ἔμεῖς τά πνευματικά σου τέκνα σέ εὐγνωμονοῦμε καί σέ εὐχαριστοῦμε γιά ὅλα, πολυσέβαστε καί πολυαγαπημένε ἅγιο πάτερ.

**«Γίνου
ὄρφανοῖς
ὡς πατήρ...
καί ἔσῃ
ὡς υἱός
Ὶψίστου».**

**(Σοφ. Σεισίχ
Δ' 7, 10)**

«Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης (ὁ Ἐλεήμων) ἀποτελοῦσε τήν προσωποποίησι τῆς ἐλεημοσύνης. Μέ τήν ὄλη του εὐσπλαχνία παρακινουῦσε καί τοὺς πιστοὺς σέ πράξεις ἀγάπης. Ὁ ἴδιος ἀνέφερε:

«Ἄν γιά τήν ἀγάπη τοῦ Δεσπότη καί τοῦ πλησίον ἔχυσαν τό αἷμα τους ἀναρίθμητοι μάρτυρες πόσον μάλλον ἐμεῖς χρωστᾶμε νά δώσουμε στοὺς φτωχοὺς γιά τόν Χριστόν τόν

πλοῦτον μας; Ἔτσι θά λάβουμε μισθόν ἑκατονταπλασίονα κατά τήν ἡμέρα τῆς ἀνταποδόσεως, διότι ὅποιος σπέρνει λίγο, θά θερίσῃ λίγο καί ὅποιος σπέρνει πολύ, θά θερίσῃ πολύ καί θά ἀγάλλεται αἰωνίως στήν βασιλεία τῶν οὐρανῶν».

Σ.Σ.: Τό περιεχόμενο τοῦ ἡμερολογίου αὐτοῦ τῆς τσέπης ἀποτελεῖ γενικό αἴτημα ὄλων τῶν Ἱεραποστολικῶν Ἐκκλησιῶν καί κυρίως τῶν Ἱεραποστόλων, πού πονοῦν καί σπαράσσουν, ὅταν βλέπουν τοὺς νεοφύτους γηγενεῖς νά συνωστίζονται μέσα σέ μιά ἀχυροκαλύβα, γιά νά λατρεύσουν τόν ἀληθινό Θεό πού γνώρισαν. Λυποῦνται καί θλίβονται, ὅταν βλέπουν μυριάδες μικρά παιδιά νά πεθαίνουν ἀπό πείνα ἢ ἀπό ἔλλειψι φαρμάκων.

Τό ἀναφερόμενο ἡμερολόγιο κρύβει τό κλειδί πού δίνει στόν καθένα μας ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Ἐλεήμων, προκειμένου νά προσφέρουμε στοὺς συνανθρώπους μας, τίς πρῶτες βοήθειες. Ἐχομε τήν

πεποίθησι ὅτι πολλοί θά μελετήσουν τό ἡμερολόγιο αὐτό καί θά βοηθήσουν «τό κατά δύναμιν» τοὺς πρωταπόρους Ἱεραποστόλους.

Το Περιοδικό «Ἱεραποστολικός Ταχυδρόμος» παρουσιάζει μέ θερμά λόγια τό ἡμερολόγιο τοῦ «ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΥ». Ἐμεῖς ἐκφράζοντας τίς εὐχαριστίες μας τό ἀναδημοσιεύουμε.

